

la humanitat

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III. 3.ª EPOCA. NUM. 47

BARCELONA, AGOST 1981

PREU: 25 PTES.

EXPLICACIO DE VOT AL PARLAMENT JESUS PLUJA PARLA EN NOM DE L'ERC

Discurs d'explicació de vot que el portaveu del Grup Parlamentari d'ERC a la Comissió sobre la Central Nuclear d'Ascó i de la que també en fou el seu President, va pronunciar a la Càmera el dia 30 de juny de 1981.

Barcelona, 22 juliol 1981

M. H. President, Sres. Diputades i Srs. Diputats:

Sóc un d'aquells que, si no recordem malament, forem els primers en idealitzar un model de societat per Catalunya, curt però gràfic: «La caseta i l'hortet». Temps enrra, un diputat hi afegí «un 600» i avui, aquest diputat que us parla, voldria que s'hi afegís la «llar de foc», o encara millor, l'«escalfa panxes»...

Amb aquesta imatge, voldria referir-me al meu desig personal, de cremar les fonts d'energia per l'ús directe d'aquesta, contaminant els mínims en cada cas, i el poc

amant que sóc, de que les fonts d'energia, es cremin en un Central, per produir electricitat i retornar l'energia a casa nostra en forma de corrent per escalfar-nos...

Vull recordar que aquest diputat, farà un anys, es va dirigir a la Mesa del Parlament, suggerint la possibilitat de que els serveis de calefacció i refrigeració d'aquesta Institució funcionessin mitjançant l'energia solar o alternatives en assaig.

Amb el que he dit, intento donar a comprendre quines són les meves preferències

personals; però, per sobre d'aquestes, hi ha l'encàrrec del Parlament que exigeix prescindir de prejudicis i ser el màxim d'objectiu en la tasca encomanada.

Així doncs, a l'hora de la investigació, per sobre de preferències personals o de Partit, hem tingut només en compte, les necessitats del nostre poble.

Hem fugit de tots aquells sembradors de tempestes, que utilitzen contra l'energia nuclear el ressò de les tristament famoses bombes atòmiques llançades sobre el Japó.

Hem intentat aprofundir el què, i el com, de l'energia nuclear i hem arribat a la conclusió de que Catalunya necessita, ja avui, l'energia nuclear i la necessitarà en forma determinant en un futur immediat.

Hem estudiat a fons els informes científics, que ens diuen que la seva implantació és possible, amb garanties pràcticament absolutes de seguretat i de preservació d'efectes nocius.

Veuriem bé que aquestes garanties haguessin de ser revisades i controlades per tècnics d'estaments reconeguts conjuntament amb els ajuntaments de la comarca.

Hem cregut que s'establiria així un diàleg informatiu, entre les empreses pro-

ductores i les comarques afectades del que en sorgiria un coneixement suficient per a fer desaparèixer la basarda que ens provoca l'enfrontament amb tot el que és fosc o desconegut...

Considerem que el que cal fer, és dialogar amb aquestes grans empreses, i veure com les comarques afectades, per la implantació de l'energia nuclear o no, poden millorar els seus recursos a base d'una generosa col·laboració. D'això en tenim exemples en el món que han sigut benefactors i constructius.

Es lògic el temor existent davant la radiació, ja que aquesta no la veuen ni la noten cap dels òrgans sensibles que la naturalesa ens ha donat.

No vol dir això que no existeixi a la Natura.

Al contrari, la radiació existeix amb més o menys intensitat, a tota la Terra. M'atreviria a dir que estem immersos en un ambient radioactiu, moltes vegades més gran que el que proporciona una Central Nuclear al seu entorn.

Vull dir, que el que és important és la seguretat en el control de l'energia concentrada en el reactor.

I aquesta seguretat, si ens basem en l'experiència de 25 anys de Centrals Nuclears i en els estudis dels científics especialitzats, podríem assegurar que existeix.

També volem ser conseqüents amb el que es va aprovar al Parlament de Madrid, cosa que no fan altres grups parlamentaris, que sembla han oblidat.

Els avui manifestats temors de contaminació de l'agricultura i molts dels arguments relatius a núvols radioactius, foren ja formulats fa 130 anys amb referència al ferrocarril de Mataró a Barcelona. El que en dubti, pot consultar el «Diari de Barcelona», «El Brusi», dels anys 1848 al 1855.

I per això, sols pensant en l'interès d'una Catalunya progressista, renunciant a les preferències personals, hem assumit el text íntegre del Dictàmen, per valorar-lo críticament en quant a exigències, especialment les relatives a seguretat.

Gràcies Sr. President, Sres. Diputades i Srs. Diputats.

Jesús Prujà

